

zpravodaj

obce České Meziříčí

nepravidelný občasník s informacemi o dění v obci

listopad
2021

PÁR SLOV ÚVODEM

V naší „obci mezi kopci“ se momentálně dělo či děje několik projektů pro zlepšení či kvalitu života. Doslova před očima vyrostl nový chodník v délce 850 m na ulici Mochovská. Cílem tohoto projektu bylo oddělit chodce podél průtahu silnice vedoucí do Mokrého. Spojila se i lokalita V Poli s autobusovými zastávkami či středem obce, a tak i děti mohou chodit bezpečně, aniž by je ohrožovala doprava.

V lokalitě naproti hřbitovu byla dokončena stavba kanalizace, napojení na veřejný vodovod a veřejné osvětlení. Pozemky připravené na stavbu 21 domů půjdou již brzy do elektronické dražby. Tyto parcely budou prodány jen konečným majitelům bez možnosti komerčního využití.

Nový chodník ke vchodu do kina nebo nový vjezd do MŠ byl dokončen nedávno. Stejně tak nová cesta na lávku přes řeku Dědinu. Na všech projektech se velkou měrou podíleli pracovníci Technických služeb. Děkuje.

Stavby skateparku, workoutového hřiště v parku a dětského hřiště v ulici Bož. Němcové se zpozdily. Důvod? Jak se již dnes stalo zvykem – Covid 19. Věříme, že do jara se to povede.

ŽIVOT NA NAŠÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Školní rok 2021 – 2022 byl již tradičně zahájen 1. zářím, ale pro převážnou část žáků ZŠ velmi neobvyklým způsobem. Většina žáků musela dle nařízení MZD projít testováním na onemocnění COVID 19 a poté se teprve žáci mohli přemístit do své třídy, kde byli přivítáni svými třídními učiteli. Pouze žáci 1. ročníků, kteří se testovali až den následující, si tento svůj první školní den mohli užít dle místních zvyklostí. Prvňáčci byli přivítáni před základní školou vedením zdejší ZŠ a také panem starostou. Poté se přemístili se svými rodiči a se svojí paní učitelkou do třídy, kde se všichni zúčastnění za dodržení všech hygienických nařízení seznámili s paní učitelkou a byly jim předány i další informace k nástupu školní docházky. V letošním školním roce byly otevřeny dvě první třídy. Žáky ve třídě 1. A má na starosti Mgr. Vladimíra Lásková. Třídní paní učitelkou v 1. B je nyní Mgr. Iva Ježková. Od 9 hodin proběhlo také tradiční přivítání nových žáků panem starostou Ing. Milanem Žďárkem v nově vybudovaných prostorách naší školy.

Slavnostní přivítání prvňáčků v nových prostorách ZŠ

Život ve škole se postupně dostal do svých zajatých kolejí. A všichni jsme za to rádi. Dokonce i žáci se nyní těší více do školy, neboť si alespoň někteří z nich uvědomují důležitost svého vzdělání a také skutečnost, že se zde mohou setkat se svými kamarády a řešit své každodenní radosti i starosti mezi svými vrstevníky.

Ve škole jsme začali hlavně opakovat a dohánět se žáky učivo z distanční výuky, které sice bylo ve většině případů probráno, ale bohužel nebylo již procvičeno a upevněno. Na podporu svého vzdělání mají nyní žáci možnost navštěvovat hodiny tzv. doučování, které jsou určeny především žákům, kteří byli v době distančního vzdělávání znevýhodněni a kteří si potřebují toto učivo více procvičit.

Škola také žákům znovu nabídla různé volnočasové aktivity, které byly zahájeny v měsíci říjnu. V rámci školního vzdělávání či v rámci mimoškolních aktivit měli žáci možnost účastnit se některých akcí pořádaných naší školou. Členové pěveckého sboru Mezissimo se účastnili třídního soustředění na chatě Horalka ve Sněžném. Žáci 2. a 3. ročníku se jako každoročně účastní od počátku září desetihodinového kurzu plavání v Plavecké škole v Dobrušce. Poslední zářijovou sobotu škola uspořádala Den otevřených dve-

Den otevřených dveří 29. 9. 2021

Den otevřených dveří 29. 9. 2021

ří za účelem zhlédnutí nově vybudovaných prostor školy.

Mezi akce, jichž se měli žáci možnost účastnit, jistě stojí za zmínku projektový den Běh Emila Zátopka, jež škola uspořádala na konci září. Žáci si mohli v rámci této akce poměřit své fyzické síly se svými vrstevníky v běhu a po delší době si opět zasportovat na místním hřišti.

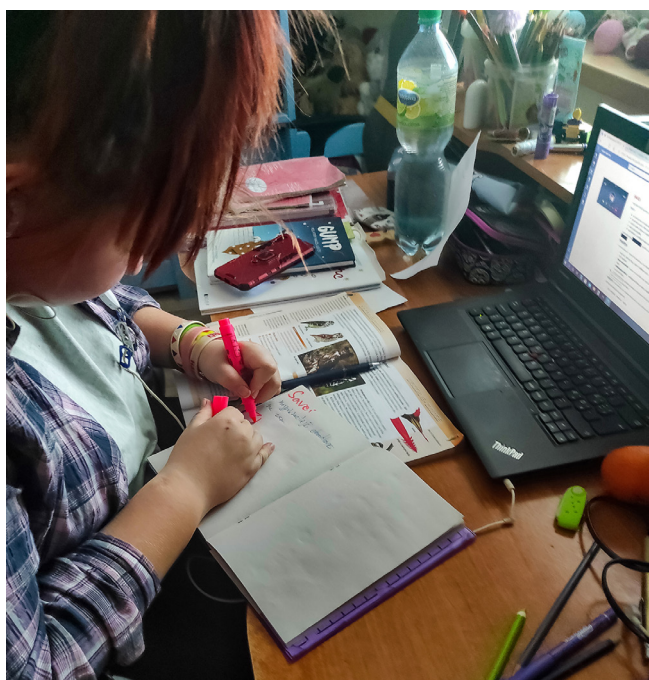
Běh Emila Zátopka

Běh Emila Zátopka

Žáci 8. a 9. ročníku se zase účastnili Školské výstavy v Rychnově n. Kn., kde se seznámili s nabídkou místních škol pro další vzdělávání. Druháčci v rámci rozvoje svých čtenářských dovedností navštívili místní knihovnu, kde se kromě jiného seznámili s možností půjčování knížek ve svém volném čase.

Ke konci října jsme některé námi plánované akce museli bohužel zrušit vzhledem k nákaze COVID 19, která se nevyhnula ani naší škole. Některé třídy musely tedy přejít opět na distanční výuku a žáci se vzdělávali distančním způsobem on-line. Po podzimních prázdninách se ale žáci postupně začali navracet zpátky do svých lavic. V prvním týdnu po prázdninách probíhala smíšená výuka. Žáci, kteří byli již ve škole, se vzdělávali ve svých třídách prezenčně, ale pedagogové přenášeli svoji výuku on-line žákům, kteří museli být ještě doma kvůli nařízené karanténě. Nyní se již situace ve škole stabilizovala a vše se opět vrací do svých zajetých kolejí. Výuka od 8. listopadu je zase vedena pouze prezenční formou. Všichni si ale v těchto chvílích uvědomujeme, jak málo stačí k tomu, aby tomu tak nebylo. A zároveň si také všichni přejeme, abychom mohli i nadále pokračovat ve vzdělávání bez různých omezení a hlavně abychom se mohli setkávat se svými žáky ve škole.

Distanční výuka

Školní příměstský tábor, červenec 2021

Děkuji tímto všem rodičům, kteří byli nápomocni svým dětem při on-line výuce, a také děkuji všem pedagogům za jejich práci.

Vám všem ostatním přeji do dalších dnů hlavně hodně zdraví a pohodové dny v adventním čase.

Mgr. Kamila Kupková

Ráda bych se na chvíli v našem rychle plynoucím čase zastavila a ohlédla zpět. Minulý školní rok 2020/2021 jsme většinu času strávili u svých počítačů nebo mobilních telefonů a vzdělávali se distančně. Tato forma výuky byla nejen pro mě, ale i pro naše žáky něčím zcela novým. Ne, že bychom na mobilní telefony a počítače nebyli všichni už pár let zvyklí, ale něco jiného je trávit tak čas výuky. Každá výzva a nová situace může být ale užitečná a myslím si, že stejně tak to bylo i v případě distančního vzdělávání. Kdo chtěl, našel si i v této nepříjemné době něco příjemného a přínosného. Přesto, že jsem své žáky většinou na obrazovce neviděla, slyšela jsem jejich hlas. A často jsem zkoušela podle pozdravu poznat, jak se které dítě cítí a v jakém je rozpoložení. Byl to pro mě zajímavý experiment. Vnímala jsem, že někteří jednotlivci jsou za tuto formu výuky rádi, jiní se trápí a tento systém jim nevyhovuje. Snažila jsem se proto co nejvíce se všemi komunikovat a ptát se čím a jak mohu pomoci. Často jsme se ještě po hodinách s některými žáky „sešli“ a přes obrazovku řešili některé technické nejas-

nosti. Mám pocit, že díky distanční výuce a komunikaci učitel a žák se zlepšila jejich samostatnost a přístup k nám učitelům.

Ke konci loňské distanční výuky jsem si ale velmi intenzivně uvědomovala, jak mi kontakt s žáky chybí. Těšila jsem se na to až půjdu ve škole po chodbě, pozdravíme se, usmějeme se na sebe a prohodíme pár slov. Až půjdu po schodech a uslyším děti jak si spolu jeden přes druhého povídají. Až na jejich tvářích uvidím výraz překvapení, nadšení, radosti nebo zklamání při výkladu nového tématu. Zkrátka jsem se těšila na ty obyčejné věci, které když ale nemám, stanou se velmi vzácnými.

V loňském roce jsme si připomínali výročí úmrtí J. A. Komenského (1670) a příští rok bychom rádi oslavili výročí jeho narození (1592). Ráda bych své zamyšlení zakončila citátem učitele národů: „**Pravé vzdělání je znát dobré, chtít dobré, činit dobré, a to i když se nikdo nedívá.**“ K tomu bych ráda vedla sebe i své žáky.

Mgr. Marta Světlíková

Jak to vidí mladí

Mnoho lidí si řekne, že žáci Základní školy České Meziříčí by se mohli v obci hodně zabavit, ale není tomu úplně tak. Děti z 1. stupně sice ano, jenže my větší z 2. stupně už hřiště za lékárnou či kolotoč u Sokolovny nevyužijeme. Pokud si z toho všeho ovšem někteří nedělají srandu – a to se pak zase nelíbí dospělým.

Spousta z nás hledá „zajímavá“ místa, kde trávit volný čas s kamarády. Můžeme chodit třeba do parku u Sokolovny, jenomže tam se nikomu z nás moc nechce kvůli dalším skupinkám „náctiletých“ nebo i starších. Teď se můžeme scházet i na nových lavičkách u Coopu, kde je to moc hezký, ale „co si budeme povídat“ když je zima nebo prší, tak se vám tam taky nechce sedět celé odpoledne. Někteří z nás si chodí sedat před domy ostatních kamarádů či ke knihovně.

Jenže knihovna a cukrárna byly nedávno „okradeny“ o lavičku. Ta byla zvesela přemístěna na zastávku, aby vytvořila lavičku a stůl. A jsme opět u toho... U knihovny se to taky některým dospělým nelíbí, že tam sedíme. Přestože my si ty odpadky po sobě uklízíme a nesedíme tam po večerech.

Místo, kde bychom mohli trávit den a nebát se, že nás některý dospělý vyhodí, by se nám všem hodilo.

Například skate-park. Sehnat peníze sice není jen tak, ale žáci z druhého stupně by se zde mohli bavit. Spousty z nás umí jezdit na koloběžkách, skateboardech či bruslích.

Dobré by také bylo, kdyby se v kině přes zimu nepromítaly filmy jen pro menší děti, ale i pro nás starší. Třeba by díky tomu do kina chodilo i víc lidí než za posledních pár let. Jenže chápu, že díky Covidu a podmínkám s licenci na film to taky není jednoduché.

Zkuste si vzpomenout, jaké to bylo, když jste byli v našem věku a prosím vás nevyhazujte nás z každé lavičky, kde si alespoň chvíli chceme povídat s kamarády a smát se i jinak než online.

Róza Pavlová

Další firmou, která se představí v rámci naší „sondy“ do podnikatelského prostředí v obci, je **ECOM**, rodinná firma s dlouholetou tradicí v Českém Meziříčí. Rozhovor nám poskytl Jan Hlávko ml.

Firma ECOM byla založena v roce 1991 tvým tatínkem. Postupně se sestrou Zuzanou firmu přebíráte. Jak vás vzali zaměstnanci? Máte to mezi sebou nějak rozdělené?

Ano, se sestrou jsme spolumajitelé a firmu postupně přebíráme, stavíme na základech, které vybudoval táta a snažíme se firmu hnát kupředu. Já mám na starost obchodní oddělení, zásobování, sklad, technické oddělení a sestra má na starost kompletně ekonomickou část firmy a systém kvality. Jsme malá vesnice, tak když jsem začal ve firmě roku 1999 pracovat, to tehdy bylo jen na poloviční úvazek, tak mě většina zaměstnanců znala. U toho jsem ještě studoval, a pak následovala vojna. Plně zaměstnaný jsem tedy od roku 2001. Takže letos slavím 20leté výročí v ECOMu a firma ECOM výročí 30leté. Sestra je mladší, ale za to studovanější (smích), tak nastoupila do firmy o něco déle, kolem roku 2010.

Co znamená název ECOM? Předpokládám, že je to zkratka?

Ano, předpokládáš správně. ECOM je zkratka z anglického Electronics Components, tedy v překladu Elektronické komponenty.

ECOM je obchodní firma, která nakupuje, prodává a skladuje elektronické komponenty. Víš, proč se táta vydal tímto směrem, byla tam nějaká předchozí zkušenost?

Táta studoval vojenskou školu se zaměřením na elektro. Původně podnikat nechtěl, ale přesvědčil ho kolega, se kterým už v roce 1989 začal drobně podnikat na vývoji softwaru. Při tom chodili normálně do práce. Začátek firmy ECOM se ale datuje na rok 1991, kdy se s kolegou rozhodli vyrábět elektronická zařízení, ale neměli dostatek financí na zahájení výroby. Tak se rozhodli, že si vydělají prodejem součástek, kterých bylo na trhu nedostatek. Táta se chtěl zprvu podílet pouze na výrobě a ožívování, ale kolega ho přemluvil, aby šel do toho s ním. Po pár měsících se však jejich cesty rozdělily, táta šel dál cestou obchodní, kdežto jeho kolega tou původní výrobní. Dodnes jsou ale kamarádi.

Pan Hlávko firmu vybudoval takřkajíc od „nuly“. Máš i ty nebo sestra nějaké plány jak firmu zlepšit nebo rozšířit?

Samozřejmě plány nějaké jsou, snažíme se dělat i jiné věci mimo součástek. Pronikli jsme do oblasti molekulárního vodíku, ale je to spíše takový „koníček“, který má hlavně moje sestra a můj táta. Hlavní odvětví v naší firmě je stále prodej elektronických součástek. Určitě máme i nějaké vize do budoucna, jak firmu rozšířit. Tím myslím, dostat se i do okolních zemí. Dodáváme už pravidelně na Slovensko a do zemí Evropské unie, ale ještě to není podle našich představ. Jednalo by se spíše o obchodní zástupce než třeba o pobočky, kteří by v dané zemi nabízelí naše zboží. Ale tohle je opravdu otázka budoucnosti.

Jak moc je pro vás důležitý e-shop, stalo se i u vás, že prodáváte hlavně přes něho?

Ne, i když je pro nás e-shop samozřejmě velice důležitý a v této době nepostradatelný. Největší obrat nám stále dělají obchodníci, kteří navštěvují naše zákazníky a nabízí jim náš sortiment a především technickou podporu, která je v našem segmentu hodně důležitá. I když musím říct, že obrat na e-shopu se každým rokem o nějaké procento zvyší.

Spolupracujete hlavně s Asií, jak vás v tomto ovlivnil covid a lockdown?

Ovlivnil nás hodně, nemůžeme tam stále cestovat a ten osobní styk při obchodování trochu chybí. Horší ale je, že některé fabriky byly, nebo jsou ještě částečně uzavřeny a neobnovily svoji 100% výrobní činnost, s tím samozřejmě souvisí nedostatek materiálu. Jsou ale také nemalé problémy s dopravou. Původní lodní dopravou nám zboží přišlo do 30 dnů, teď to trvá až dva měsíce. A hlavně se vše zdražilo, například lodní přeprava až 4x, o letecké přepravě ani nemluvě.

Jaký je rozdíl mezi spoluprací s Asií a Evropany? Jsou mezi námi určité kulturní odlišnosti, projevuje se to i v pracovním nasazení?

Co se týče spolupráce s Asií, tak určitě ano, řekl bych, že ta komunikace je mnohem lepší než s Evropanem, jsou rychlejší a pracovitější. Ale nechci házet všechny do stejného pytle, není to pravidlem.

Kolika jazyky vlastně mluvíš?

Umím mluvit anglicky, česky a základních 5.000 slov čínsky (smích). Ne, dělám si legraci, čínsky umím říct jen „na zdraví“. Všude jednáme v angličtině.

Hraješ v místním divadelním spolku, mimochodem vždy jednu z hlavních rolí, a tak se o tobě ví, že jsi velice společenský a „srandista“. Jak to máš ve firmě, stejně, nebo jsi naopak odměřený a přísný?

Ne, to určitě nehraji vždy hlavní roli. A jak to mám ve firmě? Snažím se se všema mluvit na přátelské rovině. Samozřejmě je to jiné, než jaký jsem v „civilu“ nebo jak bych to nazval. Je potřeba být trochu vážný a někdy i přísný. Věřím, že to kolegové takto berou a rozumíme si.

V divadle začaly zkoušky, můžeš čtenářům prozradit jakou roli budeš tentokrát hrát nebo na co se mohou těšit?

A jsme u toho... Dobře, budu hrát hlavní roli (smích). Připravujeme divadelní hru Tři mušketýři, ale nebude to klasika, tak jak jí známe. Určitě to bude trochu vážné, ale zároveň chceme, aby se divák pobavil. Tentokrát to bude zase v něčem jiné, bohužel nevím, co vše mohu prozradit. Snad jen to, že tam mám spoustu textu, takže ve svém volném čase budu až do prvního víkendu v březnu ponořen ve scénáři. Myslím si, že to bude stát za to, tak určitě přijďte.

A jaké jiné zájmy, pokud na ně máš čas, ještě máš?

Rád sportuji, hraji tenis, volejbal, florbal, jezdím na kole. S dětmi rádi chodíme na pochody, nevím, jak jsou z toho nadšené, ale doufám, že je to baví stejně jako mě a manželku. Naposledy jsme byli na Karlovarsku a za dva a půl dne jsme s nimi ušli 40 km. Určitě je to baví (smích).

Podporujete jako firma i některý z místních spolků, když jsi takový sportovec?

Ano, podporujeme Fotbalový klub České Meziříčí, tenisový oddíl, ale třeba i Spolek Důchodci od Dědiny.

Ještě bych se na konci našeho rozhovoru chtěla zeptat, jestli si přeješ, aby dcera nebo syn převzali jedinou firmu a pokračovali v rodinné tradici, nebo necháš volbu na nich?

Byl bych rád, ale tlačit je do toho nebudu, chci, aby to bylo jejich rozhodnutí. Každopádně je to ještě daleká budoucnost. Nástupců máme hodně i od sestry, tak věřím, že firma zůstane v rodině.

Děkuji za tvůj čas a rozhovor. Ať se vám daří a všechny překážky, které díky covidové situaci nastaly, ať překonáte.

Já také moc děkuji za rozhovor. A přeji všem našim občanům krásný a klidný advent a hlavně hodně zdraví v této nelehké době.

Ptala se Dana Malíková

NOVÁ KANALIZACE A VEDENÍ NN

Nová výstavba splaškové kanalizace v Českém Meziříčí se bude týkat ulic Al. Jiráska, Nerudovy, Sokolské, části ul. Nad Dědinou, J. Fučíka a Nábřežní včetně kanalizačních přípojek.

Účelem je nahradit stávající lokální nedostatečné čištění splaškových vod, napojením na již vybudovaný kanalizační systém splaškové kanalizace obce České Meziříčí a příslušným čištěním v komunální ČOV.

V současné době probíhají výběrová řízení na zhotovitele stavby. V červnu 2022 proběhnou přípravné práce a na podzim by se dle předpokladů mohlo začít „kopat“.

Dále bude v ulici Jiráskova a částečně v ulici Nerudova od transformátoru položen kabel elektrického vedení NN do země. To je momentálně vedeno podél domů na sloupech. Obec České Meziříčí se bude snažit, aby obě tyto stavby byly provedeny současně a zbytečně nezatěžovaly život v obci.

PRONÁJEM

FC České Meziříčí

Vyhlašuje výběrové řízení na pronájem BUFETU NA HŘIŠTI

**PÍSEMNÉ NABÍDKY NA
fotbalcm@seznam.cz**

**blíže informace
na tel:604 203 523**

**Nabízíme:
zaběhnutou provozovnu
nájemní smlouvu na dobu neurčitou**

Areál FC České Meziříčí

(NE)PRAVDA O MYSLIVCÍCH

Redakcí Zpravodaje jsem byl osloven, abych napsal článek o činnosti Mysliveckého spolku v Českém Meziříčí. Byl to námět k tomu, abych se svým pohledem pokusil vyvrátit nepodložené řeči o myslivcích. Prezentace myslivosti v médiích totiž velice ovlivňuje veřejné mínění. Předložené informace jsou často vytržené z kontextu, nebo nejsou kompletní pro vytvoření celkového náhledu na danou zprávu. Následné papouškování a zkreslování podané informace čtenáři vede k dezinformacím a pomlouvačným řečem proti myslivcům. Bohužel i na venkově, kam se sestěhovávají lidé z měst, se pomalu vytrácí ten normální náhled na myslivost jako součást života na vesnici. Častokrát slýchávám narážky na myslivce, že my myslivci jsme masorádi, zabíječi zvířátek, že zabýváme jenom pro naše potěšení, že jsme nešikové a vzájemně se vyvraždíme. Někoho jednoduše očernit a shodit jeho práci se v dnešní době totiž nosí, a to nejenom v rámci myslivosti. Těch názorů na nás myslivce je mnoho a z médií je dále rozšiřují ti, kteří z větší části nejsou zapojeni v žádném spolku, v žádném kolektivu, nikde se nepodřizují společným zájmům celku a o podstatě myslivosti nemají vůbec žádné povědomí.

Nejdřív ale základní slova o tom, co je vlastně myslivost a kdo myslivec je:

Myslivost - to jsou různé práce prováděné v přírodě, které mají vztah k volně žijící zvěři. Myslivost a myslivecký spolek je významná součást kulturního, spolkového a sousedského života v naší obci. Česká myslivost je také zapsána jako součást kulturního dědictví UNESCO a myslivci udržují myslivecké tradice a zvyky po předchozích generacích myslivců.

Myslivec - řádný myslivec zvěř chrání, o zvěř pečuje, zajišťuje vhodné podmínky pro život zvěře a až pak, až nakonec, i zvěř loví.

Co tedy musí myslivec v našem meziříčském spolku především podstoupit a udělat pro to, aby si mohl vzít loveckou zbraň a jít do revíru na lov?

Členové našeho spolku nejsou žádní profesionální lovci. Všichni berou myslivost jako svého koníčka, svoji zálibu a dělají vše dobrovolně. Hlavní zásadní podmínkou k tomu, aby myslivec z Českého Meziříčí a Rohenic mohl provádět lov zvěře, je odpracování minimálně 40 hodin při brigádách. Brigády, to je

právě ta součást prací prováděných v přírodě. My myslivci z Meříče a Rohenic jsme mimo jiné práce v posledním období vysázeli okolo 2000 stromků do oplocených remízků (informace pro ty, kteří má zájem tuto práci vidět: remízky jsou u rybníka v Rohenicích, druhý je za Kaniovým zahradnictvím u tzv. bunkru a nejmladší vysázený remízek je pod bývalým letištem u polní cesty do Královky Lhoty). Remízek je nejprve postavení oplocení, poté samotná výsadba sazenic jehličnatých nebo listnatých stromků a následně 3 až 4 roky vyžínání trávy okolo mladých stromků kvůli dostatku světla. Remízky jsou důležitou součástí přírody, kde zvěř a ptactvo najdou kryt a klid.

Další prací je starost o příkrmování zvěře v zimních měsících. V době, kdy už na polích nejsou žádné plodiny, je sníh, nebo je do hloubky umrzlá zem, je na myslivcích, aby v zásypech a krmelcích našla zvěř dostatek sena, ovsu, ječmene, kukuřice. A věřte, že v době, kdy zvěř žádnou potravu na polích nenajde, má myslivec celou dávku krmiva, kterou do krmelce zvěři předloží, do týdne sežranou.

Myslivecké spolky nedostávají od státu žádné peníze na činnost. Aby mohl Myslivecký spolek v Českém Meziříčí fungovat, je nutné zajistit finance na provoz spolku prací jeho členů - myslivců. Peníze jsou potřebné na nákupy krmiv pro bažanty a zajíce, na pořízení minerálních solí, na nákupy léků pro srnčí zvěř, na udržování mysliveckého areálu, na stavby krmelců a kazatelen pro pozorování zvěře, na stavby remízků a mnoho dalších různých výdajů. Pro zajištění peněz myslivci pořádají pro občany naší obce každoročně tradiční Myslivecký bál, před prázdninami Myslivecký dětský den, pro majitele loveckých psů pořádáme každoroční Podzimní zkoušky ohařů a ostatních loveckých plemen psů.

Každoročně jsou do naší meziříčsko-rohenické honitby také zváni účastníci opočenského setkání sokolníků. V naší honitbě provádějí ukázky lovu s dravci. Všechny tyto uvedené akce nám do spolku přinášejí potřebné výdělky. Ještě zopakují - organizaci a veškerou práci s tím spojenou dělají myslivci dobrovolně, bez nároku na odměnu a pouze s vědomím, že ty peníze které nám akce vydělá, jsou potřebné na výdaje umožňující provoz mysliveckého spolku, pro náš koníček, naši zálibu.

Nyní něco k osobě myslivce. Na začátku kariéry myslivce je nutné se naučit mnoho o přírodě, o životě volně žijící zvěře, o ekologii a o všech souvislostech spojených se zvěří. Běžný kurz pro myslivecké adepty trvá jeden rok a je zakončen zkouškou. Následuje absolvování zkoušek k získání zbrojního průkazu. Věřte, že není jednoduché zbrojní průkaz získat. Je nutné se mnoho hodin věnovat teoretické přípravě k testům. Bezpečné zacházení se zbraní, které je také součástí zkoušky k získání zbrojního průkazu je pro mnohé adepty velice náročná disciplína.

A teprve po učení a po úspěšně provedených zkouškách, po odpracování brigád, po organizování akcí, přichází pro myslivce ta odměna, a tou je lov. Správný myslivec ví, že lovem udržuje v honitbě početní stavy zvěře na takové úrovni, kdy je zvěř schopna zajistit si dostatek potravy. V naší honitbě je

nejvíce zastoupena srnčí zvěř a tu udržujeme na vyrovnané početní úrovni s potravními možnostmi. Kdyby myslivci neprováděli pravidelný odlov této zvěře, viděli byste hlavně v zimě, kdy jsou holá pole, velká stáda srnčí zvěře v nadměrném počtu. Ale co by to obrovské, přemnožené množství srnčí zvěře nebo divokých prasat sehnalo za potravu? Bohužel by tato zvěř strádala hladem, protože na holinách by nenašla nic k žíru. V tu chvíli jsou myslivci připraveni do krmelců a zásypů dodat potřebné krmivo. Ale o této záslužné práci se média a ochránci zvířat nezmiňují. A opět musím říci - dobrovolné práci.

Ten, kdo chodí na procházky do okolí našich obcí také v poslední době na polích vidí mírně se zvyšující stavy zajíce polního, který tady před pár lety skoro nebyl viděn. Je to dáno skladbou menších polí s různými plodinami, kde má zajíc větší možnost najít lepší životní podmínky. Ale také tím, že se myslivci u nás snaží lovem tlumit výskyt lišek. Lišky jsou totiž největším predátorem pro veškerou drobnou zvěř jako jsou mláďata zajíce, mláďata bažantů a koroptví. A právě lovem lišek je ušetřeno mnoho mláďat před sežráním. Jenom za rok 2020 bylo v naší honitbě uloveno na 50 kusů lišek. To jsou pro všechny myslivce stovky hodin na čekané především v noci, kdy lišky vycházejí na lov.

Když shrneme to, co jsem výše uvedl: byly uvedeny podmínky pro provozování myslivosti jako koníčka,

byla uvedena doba dobrovolných prací, byla uvedena nutnost přikrmování zvěře v zimě a mnoho dalších činností mimo lov. Pro mnoho z nás myslivců je odměnou za práci možnost lovu, ale to není ta nejvyšší odměna. Nad tím jsou zážitky a vzpomínky s tím spojené. A co vy? Byli byste ochotni podstoupit zhruba rok a půl učení a příprav na potřebné zkoušky, aby se z vás stal plnohodnotný myslivec? Nebyli? Tak si prosím alespoň uvědomte, že ten myslivec si zkouškami a provozováním myslivosti rozšířil svoje vědomostní obzory a tím rozšířil své uplatnění pro společnost. Ale Vám se nechce? Chtělo by se vám desítky hodin ročně, ve dne v noci, v dešti v mrazu vyseďávat na čekané? Nechtělo? Nikdo vás nenutí. Ale až budete číst nějaké dramatické zprávy o myslivcích, pokuste se zamyslet nad tím, jestli dotyčný zpravodaj předložil všechny související informace k dotyčné zprávě. Ne vždy se dozvíte celou pravdu. Provozování myslivosti je pro nás myslivce koníčkem stejně jako pro jiné je koníčkem sport, umění nebo pořizování sbírek čehokoliv. Myslivci dobrovolně žijí se zvěří a přírodou a nikoho neomezují na právu užívat tu samou přírodu. Stejně tak by ti co, užívají přírodu k vycházkám a odpočinku, neměli mít výhrady k těm, co pro zvěř a přírodu pracují i za ně. Aniž by za to cokoli, od kohokoliv, požadovali navíc.

Jestliže jste při čtení předchozích řádků zjistili, že by vás dobrovolná práce bavila, že máte dostatek volného času, máte chuť být členem společenství lidí se stejným zájmem, určitě se přihlaste do kteréhokoliv spolku v Českém Meziříčí. Ať už se jedná o hasiče, fotbalisty, sokoly, včelaře, tenisty, zahrádkáře a jiné, tak lidi s vůlí dobrovolně pracovat pro ostatní jistě přijmou všude s otevřenou náručí.

Poslední slova před zimou: chtěl bych apelovat na všechny, kdo v zimních měsících vyražejí na procházky do přírody. Zapamatujte si, že domovem člověka je jeho dům a příroda je domovem pro zvěř. Člověk jdoucí na procházku do domova zvěře se potom vrátí do svého vyhrátého domova, kde má klid. Zvěř, která je plachá, utíká před procházejícími lidmi od jedné polní cesty ke druhé, nebo bez zastavení utíká přes silnice s projíždějícími vozidly a klid nemá nikde. Myslivci prosí hlavně pejskaře, aby své miláčky v zimě vodili v přírodě na vodítku a nepouštěli je prohnat zajíce, nebo srnky. Zadíchaná a unavená srna následně zalehne do sněhu nebo na zamrzlou půdu, dostane zápal plic a na následky tohoto zápalu uhynie. Na jaře nacházíme mnoho rozložených těl srnčí zvěře na polích, nebo po příkopech, kde zvěř uhynie po srážce s motorovým vozidlem. Chovejte se prosím k volně žijící zvěři ohleduplně.

Martin Nejman

MOBILNÍ ROZHLAS

Vážení občané,

spustili jsme pro vás službu **Mobilní Rozhlas**, díky které vás můžeme efektivně informovat přímo do vašeho telefonu. Přihlaste se k odběru informací a už nezmeškáte důležité novinky a upozornění z naší samosprávy. Informace podle Vašich zájmů Vám posíláme jako zprávu do aplikace. **Služba je zdarma!**

Co Vám přihlášení do Mobilního Rozhlasu přináší?

- Upozornění na **krizové události** : výpadky energií, blížící se vichřice, dopravní uzavírky, varování před podomními prodejci, apod.
- Novinky a **důležitá upozornění** z úřadu - poplatky, obecní zpravodaj
- **Pozvánky** na kulturní a sportovní akce
- **Mobilní aplikaci** samosprávy s užitečnými funkcemi

Doporučujeme vyplnit Vaše **telefonní číslo a ulici**, abychom Vás mohli rychle varovat v případech nečekaných událostí (např. havárie vody, přívalové deště atd.). Vaše údaje jsou v bezpečí a v souladu s GDPR

PŘIHLASTE SE K ODBĚRU INFORMACÍ: www.ceskemezirci.mobilnirozhlas.cz

Registrovat se můžete také osobně přímo na našem úřadu - rádi vám pomůžeme.

NEZAPOMÍNÁME aneb Listopadové události roku 1989 v našem kraji

Není tomu tak dlouho, co jsme si připomínali velmi důležitý den naší historie, a to 17. listopad - svátek, který je označován za Sametovou revoluci, která odstartovala v Praze roku 1989. Tehdy se společnost vzeprla totalitnímu režimu a vyrazila do ulic k příležitosti 50. výročí uzavření českých vysokých škol nacisty a uctění památky studenta Jana Opletala. A jak se tato informace šířila, postupně se připojovala další a další města v Česku... Ale jak to vlastně tehdy bylo u nás na Východě Čech?

Hradec Králové - psal se 17. listopad roku 1989 a díky informacím ze Svobodné Evropy či Hlasu Ameriky tušili lidé ještě téhož večera, že Praha zažívá jednu z nejdůležitějších událostí novodobé historie. V návaznosti na tyto události, přijíždí následujícího dne několik studentů z Prahy do Hradce a 20. listopadu 1989 vzniká na vysokoškolských kolejích Na kotli studentský stávkový výbor. Ten se večer přesouvá před tehdejší Divadlo Vítězného února (dnešní Klicperovo divadlo). Studenty přišli podpořit také divadelníci, kteří byli odhodláni vstoupit do stávky a tímto krokem v podstatě odstartovali revoluci v Hradci Králové.

Protestující studenti v Hradci Králové

Od tohoto dne se nejprve studenti, později i pracující lidé pravidelně scházeli k protestům a demonstracím, které probíhaly na tehdejší Žižkově náměstí (dnešní Velké náměstí) každý den. Lidé přicházeli s transparenty, četli zprávy o dění v Praze, zněla hesla jako „Havel na Hrad, Odejděte, Svobodné volby, Stranické pijavice pryč a nikdy více, Prior Hradec je s vámi“...

Generální stávka 27. 11. 1989 v Hradci Králové

Ačkoliv síla a podpora lidí byla od první dnů obrovská, komunistická moc se stále nevzdávala. Ne nadarmo se tehdy Východočeskému kraji všeobecně přezdívalo Rudá komunistická bašta, a to kvůli stále aktivní Státní bezpečnosti. Klíčový okamžik revolučních dnů nastal 23. listopadu, kdy bylo v Hradci Králové založeno Občanské fórum, v jehož čele byl Josef Vágner, který byl do roku 1983 ředitelem ZOO Dvůr Králové nad Labem.

Přesně deset dní po událostech na Národní třídě se konala generální stávka, k níž se na hradeckém Žižkově náměstí připojilo dvacet tisíc lidí. V kruté zimě cinkali klíči komunistickému režimu na rozloučenou.

Oproti tomu v **Rychnově nad Kněžnou** se začalo demonstrovat až ve čtvrtek 23. listopadu 1989 odpoledne. Jeho obyvatelé měli pouze mlhavé informace o dění v Praze. Postupem času ale dostávali jasné zprávy hlavně prostřednictvím Hlasu Ameriky. Mezi prvními, kteří na celou situaci zareagovali, byli studenti gymnázia, kteří se 21. a 22. listopadu sešli k mítinku ve školní tělocvičně a následně se vydali do ulic.

Listopad 1989 v Rychnově nad Kněžnou

Listopad 1989 v Rychnově nad Kněžnou

Rychnovské Občanské fórum bylo založeno 24. listopadu a 27. listopadu se i zde přidávali ke generální stávce Na Staré náměstí, které se tenkrát jmenovalo Náměstí dr. Zdeňka Nejedlého, dorazilo přibližně 400 lidí. Krátce před dvanáctou hodinou už byla velká část horní poloviny rychnovského náměstí zaplněna lidmi, kteří přišli podpořit manifestační generální stávku, která začala ve dvanáct hodin zvukem sirén a klaksonů. Nechyběly transparenty, zvonění klíčů a proslovy místních řečníků.

Shromáždění občané vyjadřovali své sympatie s vyjádřenými názory spontánním potleskem i skandováním hesel. Nejčastěji zaznívaly citace studentských prohlášení a provolání Občanského fóra.

V **Českém Meziříčí** se 27. listopadu 1989 ve 12.00 hodin rozezněly zvony na kostele sv. Kateřiny a zvuky sirén se pronikavým houkáním draly do uší občanů, kteří přišli před budovu MNV. Tichý průvod se odebral do parku před sokolovnou a na místě, kde dříve stávala socha T.G.Masaryka, se rozsvítilo velké množství svíček. Podstata slova „SVOBODA“ se opět probouzela v myslích všech stojících. Po krátkých projevech předsedy MNV, zástupců JZD a cukrovaru se občané rozešli. Následující dny dostaly rychlý spád a 30. listopadu bylo ustanoveno Občanské fórum.

Celostátní dění vyvrcholilo 29. prosince 1989, kdy byl Václav Havel jako kandidát OF zvolen Federálním shromážděním prezidentem Československa. Ve své inaugurační řeči slíbil přivést zemi ke svobodným volbám, což v létě 1990 splnil. Václav Havel se stal po 41 letech prvním československým nekomunistickým prezidentem.

Sametová revoluce v bodech:

- 17. listopadu 1989 se koná pietní pochod studentů pražských vysokých škol k uctění památky Jana Opletala
- Na Národní třídě se odehrává brutální zásah bezpečnostních složek, který se stává symbolem počátku sametové revoluce
- Proti policejnímu zásahu se již o dva dny později konají v Praze masové demonstrace, v úterý 21. listopadu se na Václavském náměstí schází až 200 000 lidí. Z balkonu paláce Melantrich k lidu poprvé promlouvá V. Havel
- Vrcholem manifestací se stává 25. listopadu více než půlmilionová demonstrace na pražské Letné s požadavkem politických reforem
- 27. listopadu probíhá napříč celou republikou dvouhodinová Generální stávka
- Hranice na Západ se otevírají 4. prosince
- Prezident G. Husák podává 10. prosince svou demisi
- Václav Havel je 29. prosince zvolen prezidentem Československa

Michala Čihovská

Jsem ještě člověk kulturní?

Řečnická otázka? Možná... Měla bych se ale spíš zeptat: „Jsou ostatní lidi ještě kulturní?“ Na tuto otázku hledám marně odpověď již několik měsíců.

Jako lidé jsme se za poslední dva roky změnili. Nezvaný host jménem Covid a jeho „lockdowny“ nás uvěznil doma a teď se nám nikam nechce chodit, i když to v létě zakázané nebylo. Ale nemůžeme všechnu vinu házet na koronavirus, ten samotný nás nezměnil, pokud jsme mu to my sami nedovolili.

Během jara a hlavně v létě se v naší obci uskutečnila spousta společenských akcí. Ať už to bylo letní kino, kde se promítaly premiéry filmů, dále to byl Bigbeatový večer, Festiválek pod kaštany, každoroční pochod, noční běh za Sokol a spousta dalších. Ale víte, co tomu chybělo? Lidi. Malou účast nemůžeme svádět třeba na testy, protože v té době byly ještě zadarmo a navíc někde nebyly ani potřeba. A tak jsem se kolikrát sama sebe zeptala: „Kam se schovali občané Českého Meziříčí a okolí?“ Kde jsou ti, co si neustále stěžují, že se tady nic neděje? A proč stále všude potkávám ty samé tváře, dalo by se říci, takové to „zdravé jádro“.

Víte, mrzí mě, že mi pak někteří řeknou: „Já vůbec nevím, že nějaká akce proběhla.“ On si totiž nevšiml vylepených plakátů na každém rohu, nepodíval se (v dnešní „online“ době) na webové stránky obce a už vůbec nezaregistroval pozvánku na sociálních sítích, přestože, jak vidno, na nich tráví spoustu času. A ten stejný člověk mi vzápětí sdělí, že ho vlastně tento film, koncert, sportovní událost nezajímá a navíc (a to je nejdůležitější) se tam platí vstupné... To je tedy

zvláštní, že když chci jít třeba na koncert, tak po mě pořadatelé chtějí vstupné. Ano, chtějí. Ale ne proto, aby si to vaše vstupné vzali do vlastní kapsy. Ono totiž každá akce něco stojí a ne zrovna málo. Zkuste se na to podívat z druhé strany, ze strany pořadatele. Kolik lidí na tom pracuje od výčepních, přes zpěváky, hudebníky, zvukaře až po právě výběřčí vstupného. Mnohdy to spousta z nich dělá zadarmo. A všichni víme, že i ta elektřina není zadarmo. Uvědomte si, kolik času zabere příprava. To není ze dne na den, to vše trvá měsíce.

Není to samozřejmě jen o penězích, to bych křivdila. A navíc, jako matka chápu, jak je to finančně náročné, když jste vícečlenná rodina. Jenomže na akce jako Noční běh, besedy v knihovně nebo zpěv před knihovnou, pochody, myslivecké dny apod. se peníze nevybírají a stejně tam skoro nikdo, kromě již zmiňovaného „zdravého jádra“ nepřijde. Možná kdyby Sokol nebo knihovna začali dávat něco zadarmo, jako pivo a jídlo. Pak by to určitě byla ta správná „jízda“ a účast by byla velká.

Popravdě, je mi jedno, z jakého důvodu lidé nechodí. Je to jen a jen jejich věc. Mě nepřísluší soudit druhé, ale o to víc mě mrzí kritika od těchto občanů, která není oprávněná. Děkuji všem, kteří se snaží jakkoli podporovat kulturu v naší obci. Ono je to právě teď v téhle složité době opravdu moc potřeba. Děkuji těm, kteří se pro nás neustále snaží vymýšlet, nacvičovat a organizovat nové akce. Protože pokud není účast, není ani chuť něco tvořit, přesto vy pro nás stále tvoříte a doufáte, že i oni přijdou.

Dana Malíková

NAŠI MLADÍ HASIČI

S „našimi“ dětmi se scházíme v hasičské zbrojnici, abychom se zde něco naučili, zatrenovali si a připravili se na soutěže, kterých se pravidelně aktivně účastníme.

Kolektiv mladých hasičů v Českém Meziříčí tvoří celkem 37 členů. V mladším družstvu (od 6 do 11let) 17 dětí, ve starším družstvu (od 11 do 15 let) 18 členů a v dorostu (od 13 do 18 let) máme nyní 2 členy. I nám do našeho kolektivu bohužel zasáhl Covid-19 a museli jsme nespočet tréninků zrušit. Následně po uvolnění restrikcí jsme se v plné sestavě sešli před soutěží Plamen, konaným 12. června v Dobruš-

ce pouze třikrát. I tak jsme se umístili na krásných příčkách. Mladší družstvo na 7. místě a starší družstvo na místě 14.

Během prázdnin jsme se sešli dvakrát, a to před požárním útokem v Jasenné konané dne 21. 8. Bohužel ani jednou se nám to nepovedlo v plné sestavě. Soutěžní sestava byla jasná jen pouhých pár minut před samotnou soutěží, a to až po příjezdu na místo. Ale i z Jasenné si „naše“ děti odvezly medaile. Mladší družstvo si odvezlo zlatou medaili za první místo a starší družstvo stříbrnou za místo druhé.

Následně jsme se zúčastnili 11. 9. Braňáčku v Lukavici a 9. 10. Branného závodu ve Slatině nad Zdobnicí. Na Braňáček do Lukavice jsme jeli s dvěma hlídkami (každá hlídka měla 3 členy). Na tuto soutěž jeli pouze členové ze staršího družstva a umístili se na 17. a 28. místě. Na Branném závodu ve Slatině nad Zdobnicí se naše družstvo starších umístilo na pěkném 10. místě (z 31 hlídek).

Jsmo velmi rádi, že kroužek mladých hasičů v Českém Meziříčí existuje a máme v něm tolik šikovných dětí. ☺

Pavel Podstata

Naši mladí hasiči nejezdí jenom po soutěžích, ale při letošním „Loučení s létem“ předváděli svoji činnost malým zájemcům o hasičský sport.

ČLOVĚK MÍNÍ, COVID MĚNÍ...

Jak už sám název napovídá, dočítat jste se zde měli hlavně o dění a událostech v naší obci. Místo toho se opět vesměs dozvídáme o zprísňení, omezení, uzavření či přerušení veškerých společenských aktivit spojených s trávením volného času mimo zdi vlastního domova. Spousta podzimních akcí byla bohužel opět odložena a přesunuta na neurčito. Zas a znova vysvětluje dětem zavřeným doma, proč nemohou být se svými kamarády, proč byl zrušen jejich oblíbený kroužek nebo, že babička opravdu nemůže přijet na návštěvu minimálně dalšího čtvrt roku... A takto bych mohla pokračovat do nekonečna. Nicméně každá trampota má svou mez, jak zpívá Jirka Korn, a pokud nás opět čeká toto „Covidové období“ máme alespoň možnost využít volný čas k příjemným procházkám a návštěvám zajímavých míst v našem blízkém okolí, která rozhodně stojí za vidění. Vybrala jsem dvě skoro až pozoruhodná místa, která jsem sama navštívila a ráda bych tam pozvala třeba i právě Vás...

Několika pověstmi opředené **mariánské poutní místo Rokole** se rozprostírá na překrásném místě na kraji lesa, ležícím na severozápadním okraji Orlických hor, přibližně osm kilometrů od Nového Města nad Metují. Poutním místem prý bylo od nepaměti. Dnes tu stojí novodobá kaple, mariánský kostel s tzv. loreto, domov pro několik sester Schönstattského hnutí a původní kaplička s pramenem léčivé vody.

Tato místa jsou propojena tzv. Cestou manželů, která vznikla v roce 2014, původně lesní stezkou s 15 zastaveními, kterou provází události a zamyšlení svatbou počínaje, přes narození dětí a jejich výchovu, soužití s rodiči až po stárnutí. Toto příjemné místo přímo vybízí ke klidné procházce a odpočinku.

O tom, jak vznikla nejstarší kaple v Rokoli se vypráví nejedna zajímavá pověst...

„Jednoho dne kráčel jistý lesník z nedalekého Nového Hrádku okolo studánky v lese nad říčkou Olešenkou. Náhle uviděl spadnout slepého ptáka do pramene, který po chvíli již zdravý odlétl do oblak. Překvapený lesník to považoval za Boží znamení, přinesl vodu ze studánky s sebou domů a omyl jí oči svého slepého zbožného syna. I jeho voda

uzdravila. Vděčný muž postavil u zářačného pramene kapličku, do níž zavěsil obraz Panny Marie.“

A co vy... Ochutnali byste?

Druhým neméně zajímavým místem vhodným jako výletní cíl, hlavně pro rodiny s dětmi, je přímo **pohádkové místečko**, které se nachází mezi mezi Černilovem a Libřicemi.

Od roku 2016 zdobí krajinu u Černilova větrný mlýn, který má průměr 8 metrů, výšku 13 metrů a rozpětí perutí 12 metrů. Časem by v jeho okolí měly snad vyrůst další dva podobné mlýny. Jeho stavitelem a majitelem je pan Jaroslav Horák, který je autorem i ostatních větších či menších unikátních ba-

revných děl lemujících silnici, jako jsou nepravé včelí úly, hmyzí domky a nejrůznější barevné plastiky.

Nad tímto místem si lze povšimnout návrší, na jehož vrcholu je kamenný kříž. Ke kříži vede cesta s alejí obnovená v roce 2016. Nápis na kříži nás informuje o tom, že byl postaven k jubileu pětadvacetiletého panování Svatého Otce Lva XIII. L. P. 1902.

Samotný vznik křížku provází hned několik pověstí. Jedna z nich například vypráví o tom, jak... roku 1829 jistý Jan Kurka, jež byl farním administrátorem černilovským, postavil svým nákladem velký dubový kříž, jež pískovcovému předcházal. Ten upomínal na tragickou událost, kdy měl být na tomto místě roztrhán vlky místní farář černilovský.

Z knížky s názvem „Na rychtě Černilovské - Boj sedláků s vrchností Smiřickou ve století XVII.“ se ovšem dozvídáme úplně jinou verzi legendy o vzniku tehdy ještě dřevěného kříže. Dočteme se, že jistá výminkářka Kutíková byla na Smiřickém zámku umučena panskými dráby, protože nevyzradila, kde byly uschovány listiny o právu rychtářovu na svobodu a právo obcí Černilova a Libřic na les Kalthaus (dnes užívaný název Kaltouz).

„Ke cti staré, statečné výminkářky Kutíkové postaven byl dřevěný kříž, který vyčítavě hleděl ku Smiřicům. Tento kříž tam stál ještě před několika roky (psáno v roce 1909). Stojí-li dosud, není mi známo, ale myslím, že ano. Tuším, že postaven tam kříž kamenný - a sice na vysokém kopci. Od kříže pěkný jest rozhled na les Kalthaus, dnes nečitající ani desetinu rozměry jako v době, o které naše povídka mluví, je pěkně viděti tu na Výravu i na Kladskou cestu.“

Ať už je pravda jakákoliv, místo určitě stojí za návštěvu už jen kvůli překrásnému výhledu na okolní přírodu.

A navíc mohou příznivci geocachingu v jeho blízkosti nalézt i pěknou „kešku“ s příznačným názvem Černilovská Boží Muka. Michala Čihovská

Turnaj U11 výběrů OFS Královéhradeckého kraje

Ve sváteční den 28. 9. 2021 proběhly turnaje Královéhradeckého fotbalového svazu v kategoriích U11 a U12 za účasti všech pěti okresů. Pořádáním turnajů byl pro tento termín vybrán Okresní fotbalový svaz Rychnov nad Kněžnou. Kategorii U11 hostil areál FC České Meziříčí a U12 odehráli své zápasy v nedalekých Přepychách.

Turnaj U11 v Českém Meziříčí proběhl jako součást celodenní akce **DEN OKRESNÍHO FOTBALU**, jehož součástí byl i seminář rozhodčích a finále Okresního fotbalového svazu Rychnov nad Kněžnou v kategorii mužů.

Vzhledem k nabitému programu celého dne byl stanoven začátek turnaje na 9:00. Počasí nám zpočátku příliš nepřálo, ale postupem času se mlhy rozplynuly, a nakonec se turnaj dohrával za svitu slunečních paprsků. Týmy měly vzorně připravená 4 hřiště, na kterých probíhaly střídavě zápasy okresních výběrů. Pozměněný herní plán se čtyřmi hřišti a zkráceným harmonogramem zápasů se nakonec ukázal jako velmi dobré řešení a mezi trenéry a rodiči panovala s průběhem turnaje naprostá spokojenost.

Jednotlivé okresy reprezentovaly 2 týmy, A + B. V celkem deseti zápasech bylo k vidění spoustu nádherných fotbalových akcí a branek. Nejlepších výsledků dosáhli reprezentanti OFS Jičín, kterým se podařilo ve všech zápasech zvítězit, což je zařadilo na průběžné první místo tabulky. Jako druhý se umístil OFS Rychnov nad Kněžnou a třetí je v polovině soutěže zatím OFS Trutnov. Soutěž mezi okresními výběry bude zakončena 2. kolem turnajů na jaře 2022. Nejlepším střelcem je prozatím Filip Kvasnička s jedenácti přesnými zásahy, reprezentující OFS Hradec Králové.

Sluší se touto cestou poděkovat klubu FC České Meziříčí a jejímu výkonnému výboru za bezchybnou organizaci a hladký průběh nejen turnaje dětí, ale i celého **Dne okresního fotbalu**. S přispěním obce České Meziříčí, která se podílela na přípravách, proběhla celá akce k všeobecné spokojenosti všech zúčastněných.

Roman Havel, člen VV OFS RK, KM

OFS Jičín

OFS Rychnov nad Kněžnou

OFS Trutnov

OFS Náchod

OFS Hradec Králové

Divadlo MLADÝCH HERCŮ
z Českého Meziříčí vás srdečně zve
na divadelní komedii

PELIŠKY

V neděli
13. února 2022
kino
v Českém Meziříčí
od 14 hodin

Matěj Brouček, Ali Tláskalová, Pepa Panenka,
Róza Pavlová, Hedvika Tláskalová, Kryštof Pavel,
Míša Hlávková, Míša Broučková, Anička Vojnarová,
Sabča Hlávková, Majda Jílková, Kuba Klemt, Anet Bastlová,
Esterka Petřáková, Kuba Jarkovský, Šimon Macek

Režie: Míša Bastlová, Roman Bednář

PLÁN KULTURNÍCH AKCÍ

LISTOPAD - BŘEZEN 2021/2022

27. listopadu	Skršice - rozsvícení vánočního stromu
27. listopadu	Hrnčířův mlýn, koncert - kostel
28. listopadu	České Meziříčí - rozsvícení vánočního stromu - střed obce
5. prosince	Čertovská jízda
19. prosince	Adventní koncert Mezissimo - kostel
1. ledna	Novoroční výstup na Břílák
2. ledna	Tříkrálová polévka
8. ledna	Obecní ples - sokolovna
22. ledna	Myslivecký ples - sokolovna
13. února	Divadelní představení Pelíšky - kino
19. února	Fotbalový ples - sokolovna
5. března	Divadelní bžunda - sokolovna

ZPRÁVY Z TECHNICKÝCH SLUŽEB

KUBOTA

Technické služby České Meziříčí pořídily na sekání trávy a úklid listí novou sekačku KUBOTA v hodnotě 560.000 Kč.

přináší krátké aktuality a zajímavosti z dění ve Skršicích

- ❖ Letní prázdniny dětem, ale i maminkám zpestřilo **Skršické kempování (aneb Maminky mají prééé)**. Hřiště se tak z pátku 13. 8. na sobotu 14. 8. proměnilo ve stanové městečko, ve kterém kempovalo 15 dětí nejen ze Skršic.

Organizace akce se ujali Pavel Luňák, Milan Mikušík a Roman Havel. Pro děti byl připraven pestrý program, kde nechyběl táborák, stezka odvahy a různé sportovní aktivity. Vzhledem k tomu, že kempování mělo velký úspěch jak u dětí, tak u maminek, budou všichni doufat v pokračování této akce i během příštího léta.

- ❖ Děti si přišly na své i na konci prázdnin, kdy proběhlo tradiční **Loučení s prázdninami**. Největším lákadlem jako každým rokem byl skákací hrad, kde se děti nejvíce vyřádily.

- ❖ Poslední prázdninový víkend patřil již 5. ročníku pěvecké show „Skršice maj známou tvář“, kterou se pořadatelé i navzdory špatnému počasí rozhodli uspořádat. A vyplatilo se. Fanoušci dorazili v hojném počtu a podpořili tak všechny vystupující.

- ❖ Během dušičkového víkendu na děti čekalo v místní hospodě společné dlabání dýní a výroba broučků. Za svitu lampionů děti pak odnesly své výrobky do centra obce, kde uložily broučky k zimní spánku do broučích domečků a následně vyzdobily svými dýněmi okolí křížku. Díky krásnému teplému počasí jsme celou akci zakončili opékačkou špekáčků.

- ❖ Loňské skršické posvícení bylo z důvodu lockdownu zrušeno. Letos jsme si jej mohli dopřát v sobotu 6. 11. a mohli si tak pochutnat na tradičních posvícenských jídlech. Na výběr byla pečená kachna se zelím a knedlíkem nebo Pavlišovský řízek. Děkujeme skršickým kuchařkám a kuchařům, moc jsme si pochutnali.

- ❖ Zajímavosti z mariky:
Nejstarší občanem ve Skršicích/Tošově je pan **Karel Kubrt** (87 let) a naopak nejmladším skršickým občánkem je **Robert Tačík**, narozený v letošním roce.

Z KNIHOVNY

Obecní knihovna České Meziříčí vyhlásila I. ročník **Literární soutěže pro žáky ZŠ České Meziříčí** v kategorii komiks, próza, poezie. Všem, kteří se našeho prvního ročníku účastnili, děkujeme. Jak jsme slíbili, nejlepší práce zveřejňujeme (pokračování následuje v dalších číslech Zpravodaje).

Těšíme se, že i v příštích letech budeme moci tuto soutěž pravidelně vyhlášovat.

NAŠE MALÁ MORČÁTKA

MOC JSEM SE TĚŠILA AŽ BUDE KONEC ŠKOLNÍHO ROKU A DOSTANU ZA VYSVĚDČENÍ MORČÁTKO. JEZDILI JSME PO CELEM HRADCI KRÁLOVÉ, ALE NIKDE JE NEMĚLI, TAK UŽ JSEM SE BÁLA ŽE ŽÁDNÝ NE DOSTANU. MOJE MAMINKA, ALE ZAVOLALA DO JAROMĚŘE A TAM JE MĚLI: DVA SAMEČKY A DVE SAMIČKY, KTERÁ ČEKALA ZROVNA MLÁDĚTKA, TO ALE MAMINKA NECHĚLA. TAK, JSME SI SE SESTROU KAROLINKOU VYBRALI SAMEČKY. DALI JSME JIM JMÉNĚ ČUMÁČEK A PEPIČEK. CESTOU DOMU SE MOC BÁLI. MAJI KRASNOU VELKOU KLEC KTEROU JSME JIM SE SESTROU KAROLINKOU VYBAVILI.

KOUPILI JSME VŠE POTŘEBNÉ A TAKÉ DOMEČEK NAKTERÝ STALE LEZOU. CHODÍME SNIMI ČASTO VEN. ALE MAMINKA MUSÍ JEŠTĚ KOUPIŤ POSTROJE ABY NÁM NEVTEKLI. TATÍNEK JIM UDĚLAL OHRADKU NA ZAHRADU. MÁME JE MOC RÁDI JSOU TO NAŠE ZLATÍČKA.

Nikola
Seidlová

Nikola Seidlová, 2. třída

Krtěček a miška.

Jednoho rána vylez
z domečku krtěčka.

Měl velkou sáčekku
a našel kamarádku.

A byla tam kamarádka
miška. Šli spolu na
nakup. Už šli unavení.
Oba přišli. Spali oba.

Alice Herzánová, 2. třída

RODIČE NAŠ VZALI NA VÝLET
DO POHÁDKOVÉ ZAHRADY SE

ZVÍŘÁTKY. SLAVILI OSMÉ

VAROZENÍ. MÝLEKLA

JSEM SE HUSKAM, KTERA

SE NA MĚ DIVNĚ

DÍVALA. HRÁLA JSEM

SI S PRASÁTKEM

OLIVOU NEJEDLOU
PONÍKEM BOHOŠKEM

A JURÁŠKEM. OSLÍK

RASTY SKAKAL PŘES

PREKÁŽKY. OPÉKALI JSME

PÁRKY A DOSTALI JSME
DORT. MOC SE MI TAM
LÍBILLO.

Tereza Kaválková, 2. třída

JEDNOHO, NEĎELNÍHO RÁNA
ŠEL, KRTĚČEK NA HOUBY
BYLO, KRÁSNE, PODZIMNÍ, POČASÍ
A, STROMY, PŘEKRÁSNE,
ROSTLY, KRTĚČEK, NAŠEL,
SPOUSTU, HUB, A VEČER SI
Z TOHO, UDĚLAL, KULAJDU.

František Hlávko, 2. třída

Divadelní sešlost v Českém Meziříčí si vás dovoluje pozvat
na premiéru divadelní komedie

5. března 2022 od 18.30 h
Sokolovna
České Meziříčí

LES 3 MOUSQUETAIRES

Hrají:
Honza Hlávko, Michal Frič, Zuzka Luňáková, Vladimír Lála Tláškal, Pepa Světlík, Jolča Bednářová,
Danča Malíková, Pepa Beneš, Martina Pleslová, Ivoš Luňák, Milan Žďárek, Milča Novotná,
Ali Tláškalová, Míša Bastlová, Kristýna Facunová, Tereza Libnarová, Matěj Brouček, Pepa Panenka,
Hanka Svobodová, Karel Petr

Choreografie: Danča Malíková
Náповěda: Janička Jančurová
Kostýmy: Milča Novotná

Režie: Roman Bednář

ZPRAVODAJ OBCE ČESKÉ MEZIŘÍČÍ vydává Obecní úřad České Meziříčí. Redakce: OÚ České Meziříčí, Bož. Němcové 61, České Meziříčí. E-mail: info@ceskemezirici.cz, tel. 494 661 121. Registrace: MK E 22495.

Vychází nepravidelně v nákladu 650 ks. Tisk: Tiskárna Rege Opočno. Tiskové chyby vyhrazeny.

Vstupem na akce obce České Meziříčí souhlasíte s pořizováním fotografií a audiovizuálních záznamů vás a vašich dětí, které mohou být následně použity na webových stránkách obce, sociálních sítích, v kronice a ve Zpravodaji obce.